

Fortællingens magi på Mors

Astrid Lindgren: ”Pak ikke dine børn ind i vat og bomuld, men giv dem stærke historier!”

Nr. Vosborg

Den 2. weekend i september måned myldrer folk fra hele landet til herregården Nr. Vosborg lige syd for Vemb. Det har de nu gjort i 9 år, og d. 12. og 13. september kommer de igen for tiende gang. Her forsamles ca. 30 af landets bedste fortællere og over 100 forventningsfulde lyttere i 2 dage. I de dage fyldes de mange smukke og stemningsfulde rum på borgen af de mest utrolige, sjove, uhyggelige, kreative, sprudlende og skøre historier. Hvorfor er det så stærkt og vigtigt for både fortællere og lyttere, at de kommer år efter år?

Fortællerne

For fortællerne er det et risikabelt projekt at stille sig op og give sin historie liv over for de tætsiddende forventningsfulde tilhørere. Alle der stiller sig op har klamme hænder og uro i maveregionerne, alle er nervøse lige inden det går løs. Hvis bare en enkelt gaber og kigger ud af vinduet, eller én

skeler ned på sit armbåndsur, så bliver man tør i munden, sveden springer på panden, og man forsøger febrilsk at huske det næste i punkt i historien. Historien dør. Omvendt hvis alle kigger spændt på én, man kan i deres øjne se, at de i deres sind er med langt inde i den verden, fortælleren har skabt, så vokser fortælleren, og historien bliver endnu bedre, får endnu mere liv end da man øvede den hjemme. Da opstår en sær samhørighed mellem fortælleren og lytterne, og det gør at alle i rummet er med til at løfte fortællingen endnu højere op, give den mere farve og liv, end den ville have haft uden lyttere. En helt magisk stemning breder sig i fortælleren af være helt væk fra sig selv, ude i fortællingens verden og derude møde lytterne.

Fantastisk, når det lykkes at stå foran en tæt forsamling af mennesker og se i deres øjne og mimik, at man har dem i sin hule hånd, og at de alle er det samme sted i følelserne og fantasien, som man selv er, og

man styrer dem med på rejsen. Der er så enorm meget energi i den situation. En dag vil man måske kunne måle det med et apparat.

Tilhørerne

Ved den gode fortælling går tilhørerne helt med ind i fortællerens og fortællingens univers. De forglemmer dem selv. At slippe væk fra sig selv er åbenbart en meget givende oplevelse. I vores ellers enorme selvcentrerede og selvbekymrede dagligdag (er der nogen der har set min selfie, min opdatering på Facebook, hvad synes mine venner om mig, er jeg god nok?) er det fred og energigivende at slippe fra det evige påmindende "jeg". Men ud over at slippe for sig selv, så er der en meget mere væsentlig grund til at høre historier. Vores oplevelse af virkeligheden er tit uoverskuelig og kaotisk. For at beskytte os mod dette kaos opbygger vi kasser og systemer vi kan putte vores oplevelser ind i. Godt nok skærer vi en tå og hugger en hæl, men hellere det end skal opleve alle de facetter virkeligheden stiller os over for. Der kan fortællingerne være med til at give os

redskaber og kasser til at putte vores oplevelse ind i. De er redskaber vi bruger i fortolkningen af vores oplevelser, så vi kan få styr på dem. Hvem har ikke prøvet at opleve en situation, et menneske som man oplevede enormt irriterende. Så fik man en anden fortælling om baggrunden, som lige pludselig gjorde, at oplevelsen fik en helt anderledes karakter. Idiotten man ikke kunne holde ud at høre på, så man pludselig på med beundring. Hvem kan ikke huske, at som barn skulle alting vurderes som godt eller skidt, sort eller hvidt, og hvem har ikke opdaget, at virkeligheden er meget mere kompliceret og man har brug for mange flere og forskelligartede kasser for at rumme og forstå oplevelsen. Denne udvikling af kasser i vores hoveder til at rumme nuancerne kan vi få fra de gode historier. Og netop den levende fortælling kan noget som film, teater og bøger ikke kan. Den levende fortælling er interaktiv, og man er medskabende, ved at man påvirker fortælleren med sin udstråling i rummet, og ved at **man laver sin helt private** udgave af historien inde i hovedet.

Limfjordsteatrets Fortællekreds.

På Mors er der en gruppe mennesker, der forsøger at udvikle historiefortællingen. De mødes en gang om måneden (den 3. søndag i måneden) og træner, giver hinanden feedback og forsøger at komme ud med historierne, så de kan få liv ude i mødet med tilhørerne. De holder til på Limfjordsteatret, og kommer

gerne omkring alle steder, hvor der er ører, der kan og har lyst til at høre. De har fortalt på skoler, Dueholm Kloster, Nr. Vosborg, Ordkraft i Ålborg, Bio Mors og mange andre steder. De kan give farve og liv på projekter, man ønsker formidlet. For gode fortællinger og historier er liv.

Karen Blixen: " Alle sorger kan bæres, hvis de sættes ind i en fortælling, eller man kan fortælle en historie om dem.

Og

"Når man fortæller, sætter man ting sammen, der er gået i stykker"

Erik Lindsø:" Jeg opdagede ikke blot fortællingens tryllekraft, men også det, at fortælle "by heart" er en ganske særlig måde at kommunikere på"

Livshistorier, sagn, myter, legender, bibelhistorie, eventyr, romaner og noveller leverer stof til levende fortællinger for børn såvel som for voksne.

Limfjordsegnens Fortællekreds:

Annelise Nielsen, Irene Vilsgaard, Kirsten Møller, Alice Hoffman, Mette Eriksen, Grethe Furbo, Topper og Kurt Thinggaard

<http://www.limfjordsteatret.dk/fortaellekreds/>